

Viitor pentru America și 18 iulie 2020 - Numărul cinci

Steagul

Jeff Pippenger

2023-09-21

Voi toți, locuitori ai lumii și viețuitori ai pământului, priviți când înalță un steag pe munți; și când sună din trâmbiță, ascultați. Isaia 18:3.

Mesagerul reprezentat ca Ilie, care proclamă mesajul reprezentat de Moise, este ucis pe ulițe de o fiară care se ridică din adâncul fără fund. După ce sunt călcați în picioare pentru o perioadă reprezentată de „blestemul” lui Moise, care este „împrăștierea” din Leviticul douăzeci și șase, Duhul Sfânt intră în trupurile lor moarte prin Cuvântul lui Dumnezeu. Ei se ridică apoi în picioare și, după aceea, se înalță la cer. Un mesaj reprezentat ca fiind în cer este Evanghelia veșnică a celor trei îngeri.

Și am văzut un alt înger zburând prin mijlocul cerului, având Evanghelia veșnică, pentru a o vesti celor ce locuiesc pe pământ și oricărui neam, seminții, limbi și popor. Apocalipsa 14:6.

Înainte ca Ilie și Moise să se înalțe la cer, ei mai întâi ar sta în picioare.

Și după trei zile și jumătate, Duhul de viață de la Dumnezeu a intrat în ei, și s-au ridicat în picioare; și o mare frică a căzut peste cei care i-au văzut. Și au auzit un glas puternic din cer, zicându-le: „Suiți-vă aici.” Și s-au suit la cer într-un nor; iar vrăjmașii lor i-au privit. Apocalipsa 11:11, 12.

Toți prorocii sunt în acord unii cu alții și toți se reunesc în cartea Apocalipsei. Cartea lui Ezechiel învață că, atunci când Duhul intră în oameni, ei se ridică în picioare.

Și mi-a zis: „Fiul omului, stai în picioare și-ți voi vorbi.” Și duhul a intrat în mine când mi-a vorbit și m-a pus în picioare, ca să aud pe Cel ce-mi vorbea. Ezechiel 2:1, 2.

Ezekiel reprezintă poporul lui Dumnezeu din „zilele de pe urmă”, care este mort, totuși aude pe Dumnezeu vorbind, iar primirea Cuvântului lui Dumnezeu aduce prezența Duhului Sfânt, și atunci ei stau în picioare. Aceia din Apocalipsa care au fost uciși și lăsați în stradă ca să fie călcați în picioare timp de o mie două sute șazeci de zile simbolice aud și ei Cuvântul lui Dumnezeu, care transmite Duhul Sfânt în inimile și mințile lor, și stau în picioare. Ezechiel ne spune care este Cuvântul lui Dumnezeu pe care îl aud, care, la rândul său, readuce la viață întreaga mișcare reprezentată de Moise și Ilie, care fusese moartă pe străzi, și îi face să stea în picioare.

Mâna Domnului a fost peste mine și m-a dus afară prin Duhul Domnului și m-a așezat în mijlocul văii, care era plină de oase. Și m-a făcut să trec pe lângă ele de jur împrejur; și iată că erau foarte multe pe fața văii; și iată că erau foarte uscate. Și mi-a zis: „Fiul omului, pot oare oasele acestea să învieze?” Eu am răspuns: „Doamne Dumnezeule, Tu știi.” Din nou mi-a zis:

„Proorocește asupra oaselor acestora și spune-le: «Oase uscate, ascultați cuvântul Domnului!» Așa vorbește Domnul Dumnezeu către oasele acestea: «Iată, voi face să între în voi suflare, și veți învia. Voi pune pe voi vine, voi face să crească pe voi carne, vă voi acoperi cu piele și voi pune în voi suflare, și veți învia; și veți cunoaște că Eu sunt Domnul.»” Și am proorocit cum mi se poruncise; și pe când prooroceam, s-a făcut un vuiet, și iată, s-a făcut o mișcare, și oasele s-au apropiat, fiecare os la osul lui. Și m-am uitat, și iată că au venit peste ele vine și a crescut carne, și pielea le-a acoperit pe deasupra; dar nu era suflare în ele. Atunci mi-a zis: „Proorocește către vânt, proorocește, fiul omului, și spune vântului: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Vino din cele patru vânturi, suflare, și suflă peste acești morți, ca să învieze!»” Și am proorocit cum mi se poruncise, și suflarea a intrat în ei, și au înviat și au stat pe picioarele lor: o oștire foarte mare. Atunci mi-a zis: „Fiul omului, oasele acestea sunt toată casa lui Israel. Iată, ei zic: «Ni s-au uscat oasele și ni s-a pierdut nădejdea; suntem nimicivi.» De aceea, proorocește și spune-le: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, poporul Meu, vă voi deschide mormintele, vă voi scoate din mormintele voastre și vă voi aduce în țara lui Israel. Și veți cunoaște că Eu sunt Domnul, când vă voi deschide mormintele, poporul Meu, și vă voi scoate din mormintele voastre. Voi pune Duhul Meu în voi, și veți învia, și vă voi așeza în țara voastră; și veți cunoaște că Eu, Domnul, am vorbit și am împlinit», zice Domnul.” Ezechiel 37:1–14.

Daniel și Ioan îi reprezintă pe cei o sută patruzeci și patru de mii ai lui Dumnezeu din „zilele de pe urmă”, care au fost uciși și înviați în mod simbolic. Ioan în untdelemnul clocotit, Daniel în groapa cu lei. Mișcarea care a fost un vlăstar al mamei sale laodiceene este ucisă în mod simbolic și apoi înviată, devenind astfel a opta, care este din cele șapte. Ea este învierea celei de-a șasea biserici, care era Filadelfia, care devine a opta, deși nu este o biserică, ci o mișcare. La sfârșitul unei perioade în care rămân neîngropați, ca să fie călcați în picioare de cei care le sărbătoresc moartea, ei se ridică pe picioarele lor ca o oaste puternică. Ei se ridică pentru că aud un mesaj din Cuvântul lui Dumnezeu. Orice trup mort care a stat în stradă mai bine de trei ani a putrezit într-atât, încât tot ceea ce ar mai rămâne ar fi oasele.

„Oasele uscate trebuie să fie insuflate de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, pentru ca ele să fie aduse la viață, ca printr-o înviere din morți.” Bible Training School, 1 decembrie 1903.

Ni ngombwa ko tugira uruhare mu murimo wo kuzura kwacu. Ibyo tubikora dusoma, twumva kandi twubahiriza ibyanditswe.

„O înviere a adevăratei evlavii în mijlocul nostru este cea mai mare și cea mai urgentă dintre toate nevoile noastre. Căutarea acesteia ar trebui să fie prima noastră lucrare.” Solii Alese, cartea 1, 121.

“Cuvântul” profetic care produce această înviere dintr-o experiență laodiceană la experiența Filadelfiei provine dintr-un mesaj găsit în cărțile lui Daniel și Apocalipsa.

„Când cărțile lui Daniel și Apocalipsa vor fi mai bine înțelese, credincioșii vor avea o experiență religioasă cu totul diferită.” Testimonies to Ministers, 112–114.

Experiența religiei legaliste a Laodiceei este schimbată printr-un mesaj dătător de viață. Mesajul Descoperirii lui Isus Hristos este mesajul puterii Sale creatoare, care, cu cea mai mare certitudine, este puterea lui Dumnezeu spre mântuire pentru oricine crede.

„Ce putere trebuie să avem de la Dumnezeu, pentru ca inimile înghețate, având numai o religie legalistă, să vadă lucrurile mai bune pregătite pentru ele — Hristos și neprihănirea Sa! Era nevoie de o solie dătătoare de viață, care să dea viață oaselor uscate.” Manuscript Releases, volumul 12, 205.

Religia legalistă este o religie decăzută, așa cum este reprezentată de îndepărtarea adventismului de la temelii începând cu 1863 și mai departe.

„Îmi las condeiul jos și îmi înalț sufletul în rugăciune, ca Domnul să sufle peste poporul Său apostaziat, care este ca niște oase uscate, pentru ca ei să trăiască.” General Conference Bulletin, 4 februarie 1893.

Isus este „martorul credincios” în Apocalipsa.

Și îngerului bisericii din Laodiceea scrie-i: Acestea zice Aminul, Martorul credincios și adevărat, începutul creației lui Dumnezeu. Apocalipsa 3:14.

Soră White ne informează că Isus este „Martorul credincios” care adresează o „mărturie directă” laodiceenilor care sunt morți în fărădelegi și păcat și că, întocmai ca în cazul soliei către valea oaselor uscate și moarte, această solie provoacă o zguduire.

„Am întrebat care era semnificația zguduirii pe care o văzusem și mi s-a arătat că ea va fi provocată de mărturia directă cerută de sfatul Martorului Credincios către laodiceeni. Aceasta își va avea efectul asupra inimii celui ce o primește și îl va conduce să înalțe stindardul și să vestească adevărul direct. Unii nu vor suporta această mărturie directă. Ei se vor ridica împotriva ei, și aceasta este ceea ce va provoca o zguduire în mijlocul poporului lui Dumnezeu.”

„Am văzut că mărturia Martorului Credincios nu a fost luată în seamă nici pe jumătate. Mărturia solemnă de care atarnă destinul bisericii a fost puțin prețuită, dacă nu chiar cu totul nesocotită. Această mărturie trebuie să producă o pocăință profundă; toți cei care o primesc cu adevărat vor asculta de ea și vor fi curățiți.

„Îngerul a spus: «Ascultați!» Curând am auzit un glas asemenea multor instrumente muzicale, toate răsunând în acorduri desăvârșite, dulci și armonioase. Întrecea orice muzică auzită vreodată de mine, părând a fi plin de milă, compasiune și de o bucurie înălțătoare, sfântă. Mi-a străbătut întreaga ființă. Îngerul a spus: «Priviți!» Atunci atenția mea a fost îndreptată spre grupul pe care îl văzusem, care era zguduit cu putere. Mi-au fost arătați aceia pe care îi văzusem mai înainte plângând și rugându-se în agonia duhului. Ceata îngerilor păzitori din jurul lor fusese dublată, iar ei erau îmbrăcați cu o armură de la cap până la picioare. Se mișcau într-o ordine desăvârșită, ca o companie de soldați. Fețele lor exprimau conflictul cumplit pe care îl înduraseră, lupta chinuitoare prin care trecuseră. Totuși, chipurile lor, marcate de o adâncă suferință lăuntrică, străluceau acum de lumina și slava cerului. Dobândiseră biruința, iar

aceasta a stârnit în ei cea mai adâncă recunoștință și o bucurie sfântă, sacră.

„Numărul acestei cete se împușinase. Unii fuseseră zguduți și părăsiseră calea. Cei nepăsători și indiferenți, care nu se uniseră cu aceia care prețuiau biruința și mântuirea îndeajuns de mult încât să stăruie în rugăciune și să se lupte cu agonizare pentru ele, nu le-au dobândit, și au fost lăsați în urmă, în întuneric, iar locurile lor au fost îndată ocupate de alții care au îmbrățișat adevărul și au intrat în rânduri. Îngerii răi încă îi împresurau, dar nu puteau avea nicio putere asupra lor.”

„Am auzit pe cei îmbrăcați cu armura rostind adevărul cu mare putere. Acesta a avut efect. Mulți fuseseră legați; unele soții de soții lor, iar unii copii de părinții lor. Cei sinceri, care fuseseră împiedicați să audă adevărul, l-au apucat acum cu ardoare. Orice teamă de rudele lor dispăruse, iar pentru ei numai adevărul era înălțat. Fuseseră flămânzi și însetați după adevăr; acesta le era mai drag și mai prețios decât viața. Am întrebat ce anume produsese această mare schimbare. Un înger a răspuns: «Este ploaia târzie, învierea de la fața Domnului, marea strigare a celui de-al treilea înger.»” Early Writings, 270, 271.

Mărturia directă către Laodiceea, care ridică o oaste după o zguduire puternică, este solia către valea oaselor moarte și uscate, iar acele oase reprezintă solia lui Moise și a solului Ilie, care au fost uciși în uliță la 18 iulie 2020 de către o fiară din adâncul fără fund.

„O mărturie directă trebuie să fie adusă bisericilor și instituțiilor noastre, pentru a-i trezi pe cei adormiți.”

„Când Cuvântul Domnului este crezut și ascultat, se va face un progres statornic. Să vedem acum marea noastră nevoie. Domnul nu ne poate folosi până când nu insuflă viață în oasele uscate. Am auzit rostindu-se cuvintele: «Fără mișcarea profundă a Duhului lui Dumnezeu asupra inimii, fără influența Sa dătătoare de viață, adevărul devine o slovă moartă.»” Review and Herald, 18 noiembrie 1902.

Am arătat că cele patru repere care reprezintă istoria celor șapte tunete sunt reprezentate în fiecare linie de reformă. În legătură cu aceasta stă faptul că, în fiecare linie de reformă, fiecare dintre cele patru repere reprezintă aceeași temă profetică. În cazul lui Moise, tema la fiecare dintre cele patru repere care prefigurau cele șapte tunete era legământul cu un popor ales. În cazul lui David, era chivotul lui Dumnezeu. În cazul lui Hristos, era moartea și învierea. În cazul milleriților, era principiul o zi pentru un an.

Avec Future for America, il s'agit de l'islam. L'islam au 11 septembre 2001. C'était encore l'islam le 18 juillet 2020, avec la prédiction manquée, la première déception et le commencement d'un temps de retard. Le troisième repère qui produit une puissante armée se levant est le message des quatre vents, qui représente l'islam, le « cheval en colère » de la prophétie biblique.

„Îngerii țin cele patru vânturi, reprezentate ca un cal înfuriat care caută să se desprindă și să năvălească peste fața întregului pământ, purtând în calea sa distrugere și moarte.

„Să dormim oare chiar pe pragul lumii veșnice? Să fim oare greoi, reci și morți? O, de am avea în bisericile noastre Duhul și suflarea lui Dumnezeu suflate în poporul Său, ca ei să stea pe

picioarele lor și să trăiască. Trebuie să vedem că calea este îngustă și poarta strâmtă. Dar, pe măsură ce trecem prin poarta cea strâmtă, lărgimea ei este fără margini.” Manuscript Releases, volumul 20, 216, 217.

Imediat după ce Ilie și Moise se ridică, ei sunt înălțați la cer ca un steag.

Și au auzit un glas puternic din cer, zicându-le: Suiți-vă aici. Și s-au suit la cer într-un nor; și vrăjmașii lor i-au privit. Apocalipsa 11:12.

Vom aborda în articolul următor semnul reprezentat de Moise și Ilie.